

A malasawad kita

U Taiwan ku kasubucan nu mita, anini dengay hen kaku a semuwal “u Yincumin nu Taiwan kaku a saan”, nika, a mahaen henay hakiya ku suwal nu mita anucilacila?

U baki nu maku, na u nu kaRipunan ku nipicudad, mabana’ tu a suwal tu nu Ripun. U wayway nira masa nu Ripun tu, u suwal atu nika’urip nira, caay kalecad atu tada Yincuminay a bayi nu maku.

Sa’ayaway namahemek kaku tu tanektek ni baki, sipahemek nu maku i kaput atu cabay. Nika, simsim sa anini, araw sapatelacay ku mahiniyay a kakawaw. Itini i nikasubucan nu mita, na ira tu ku nu mita a serangawan, sarayray sa a pasebana’ tu nu tu’ as a nisimsiman a pasebana’. Nika, nanilalangan tu kita a semuwal tu suwal nu mita. Nanipaciciyen tu kita a papicudad tu cudad nu heni. Anu mabalic tu ku mikuwanay, u yaan tu nu baluhayay a mikuwanay ku sasuwalen atu serangawan nu heni. U baki nu maku itiya, namidudu tu nipikuwan nu i aayaway a Si-hu, tangasa anini, a mahaen tu haw kita, a midudu hen haw tu mahaenay a patelac?

A caay kahaen kita, a nu mita tu a suwal atu serangawan ku duduen nu mita, kiya a sulinay. “Cima saw kita?” sanay a suwal, u tataakay a demak nu

mita. U Yincumin, namakayni i patelacay a nipasebana’ nu mikuwanay i titaan, papiciwien tu ku nipisimsim nu mita. Na nu adidik hen, tangasa i nikatu’as, dudu sanay tu nipa’ini nu tau. Yu adidik hen, namabana’ tu suwal nu Pangcah, namakayni i Kwo-siyaw, Kwo-cong, Kaw-cong, kapawanan tuaca ku suwal nu Pangcah. Sulinay anu Yincumin kaku saan, anu caay kabana’ tu suwal nu Yincumin, anu malasawadtu ku suwal nu Yincumin i, “ U Yincumin kaku ” a saan hen haw? Manay kita u Yincumin, a ira hen haw ku suwal nu mita, a ira hen haw ku serangawan nu mita, a ira hen haw ku nipacakat tu ’urip nu mita. Anu ruma a remiad temireng i alumanay a pabana’ itakuwanan, a satataaken nu maku ku ngiha “U Yincumin kaku” a saan. Mitala aca a tahekal i Google nu tin-naw ku surit nu suwal nu mita. Sisa, a misakilemel tu kita a pabana’ tu cimacimaan a patangelal tu serangawan nu mita u Yincumin. A raecus tu a mihalhal kita, a taleayaw tu kita a temireng a pabana’ tu cimaan, tu bangcal nu mita.

正在消失的我們

Taywan 是我們生長的土地。現在，我還可以說：「我是原住民」。但是未來，我還能說：「我是原住民」嗎？

我的外公是受日本教育長大，說著流利的日語，濃濃的日本人氣質。一開始我覺得我有一個很酷的外公，然而我發現這其實是完全錯誤的觀念。

我們在我們的土地發展了自己的文化，傳承祖先的信念，但是我們曾經被禁止說自己的語言，被強迫接受別人的教育。在新的政府下我們依然被新的語言，新的文化所同化；我們的時代我們該如何面對我們的語言和文化呢？

「我們是誰」對我們原住民來說已經變成了一個問題。也許這就是教育的力量，支配著我們的想法、主導我們的思考，到現在我已把我的母語忘的一乾二淨了。如果我說我是原住民，但是連自己的語言都不會說，那我還是原住民嗎？這就是我們這一代面臨的問題，對於自身文化的認同，對於自我價值的混淆，等著我們去解決。

將來有一天，我在自我介紹時，勇敢地說我是原住民，都必須由我們去努力、等待我們去實現。